

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a 2008. év november hó 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

Az önkényuralmi jelképek használatának vétsége miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2008. év március hó 10. napján kihirdetett **3.Bf.48/2007/15.** számú ítéletét az I. r. és a jogerősen elítélt II. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

Az I. r. és a II. r. vádlottakat az ellenük önkényuralmi jelképek használatának vétsége (Btk. 269/B. § (1) bekezdés a./ pontja) miatt emelt vád alól **felmenti.**

A bűnjeleként lefoglalt tárgyak elkobzását mellőzi, a lefoglalásukat megszünteti és azokat az elsőfokú határozatnak megfelelően kiadni rendeli, továbbá a másodfokú határozatban megjelölt Bny.23/2005. számon bűnjelként kezelt 112. tételszámon lefoglalt ólomkatonák elkobzását is mellőzi s ezeket is a I. r. vádlottnak rendeli kiadni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Szentendrei Városi Bíróság a 2006. év augusztus hó 29. napján kelt 3.B.102/2004/53. számú ítéletével az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottakat az ellenük 1-1 rb. folytatólagosan elkövetett önkényuralmi jelképek használatának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt tárgyaknak a vádlottak, illetve az általuk képviselt gazdasági társaságoknak történő kiadásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottakat érintően az alábbi tényállást állapította meg:

Az I. r. vádlott mint a 1-es Bt. ügyvezető igazgatója Szentendre telephelyen rendelkezik üzlettel, mely a 2-es Galériája nevet viseli. Az I. r. vádlott ezen üzletében és udvarán, valamint a szentendrei nagy parkolóban elhelyezett utcai elárusító standon 2003. év tavaszán, valamint az ezt megelőző időben különféle pólókat, pulóvereket és jelvényeket, sapkákat és egyéb, részben korabeli, részben a közelmúltban gyártott emléktárgyakat tett közszemlére a vásárlók részére nyitva álló üzletben, illetve elárusító standpultján. Ezen pólókon, illetve pulóvereken részben a korabeli szovjet címer és CCCP felirat, részben korabeli állami szervek címerei - így a KGB címere - részben a vöröscsillag, illetve sarló-kalapács embléma, Lenin fej, plakát reprodukció, illetve kísérő szövegek mellett, vagy ezek nélkül, míg a jelvények és egyéb emléktárgyak egy részén önmagában a vöröscsillag, illetve a sarló-kalapács jelkép, míg más esetekben, ezek különböző címerekben, illetve egyéb díszítő motívumokkal voltak felfalázhatók és az üzletben megjelenő, illetve a standot szemrevételező vásárlók által észlelhetők.

Az I. r. vádlott ezen tárgyak közül a pólókat és a pulóvereket az esztergomi székhelyű a IV. r. vádlott által vezetett 3-as kft-től vásárolta, akinek cége szintén foglalkozott ezen említett pólók és pulóverek, valamint emléktárgyak beszerzésével és forgalmazásával, míg a jelvényeket, az egyenruhák részét képező emléktárgyakat részben 1988-1989-et követően magánszemélyektől, illetve piacokon szerezte be. A nyomozás során a fenti tárgyak és ruhaneműk lefoglalásra kerültek.

A II. r. vádlott 2003. év folyamán a szentendrei Teátrum buszparkolójában a 4-es Bt. elárusító standján úgyszintén ruhaneműket, pólókat, illetve jelvényeket, egyenruha kellékeket és kiegészítőket, emléktárgyakat árult, melyeken a vöröscsillag, a sarló-kalapács jelkép önmagában vagy más díszítő motívumok mellett, esetenként képek, illetve a ruhaneműk esetében kísérő szöveg keretében voltak megtalálhatók. Ezek a ruhaneműk és pólók, valamint az egyéb tárgyak az elárusító pavilonból és annak raktár részéből kerültek az eljárás során lefoglalásra. A II. r. vádlott az említett tárgyakat különböző budapesti piacokon szerezte be és azokat az említett körben a vásárlók részére észlelhető módon közszemlére tette, míg a továbbiakat árukészletként raktározta.

Az elsőfokú bíróság a jogi indokolás keretében az alábbiakat fejtette ki:

Az Alkotmánybíróság 14/2000. (V.12.) AB számú határozatában kifejtettek és az elkövetői magatartások ennek figyelembevétel végzett értelmezése szerint mind a terjesztés, mind a közszemlére tétel elsősorban és lényegét tekintve a jogállam és az alkotmányban rögzített, és a társadalom által elfogadott szabadságjogok és

emberi jogokkal szemben álló, azokat el nem ismerő, illetve sorozatosan és súlyosan megsértő diktatúrák ideológiájának azonosulást feltételező és célzó propagandaszerű terjesztése, népszerűsítése tekinthető e cselekmények társadalomra veszélyessége forrásának.

A részben önkényuralmi jelképeket is magába foglaló képeket, feliratokat, díszítéseket tartalmazó tárgyak tekintetében az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy azok három csoportra oszthatók. Az egyik a közelmúltban gyártott pólók, ruhaneműk, melyek alapvetően divatcikk. A másik csoportba sorolhatók a korabeli tárgyak, egyenruha darabjai, illetve annak kiegészítői, jelvények, kitüntetések, egészen a korabeli szovjet hadseregnél rendszeresített, a hadsereg felségjelzésekként vöröscsillagot tartalmazó rohamsisakig, míg a tárgyak harmadik csoportja a jelképeket is tartalmazó motívumokkal díszített emléktárgyak, így kulcsok, órák, melyek úgyszintén nem korabeliek, így a közelmúltban gyártottak. Ennek kapcsán a bíróság le kívánja szögezni, hogy a történelem tárgyi emlékeinek minősülő, a közelmúlt történelméhez kötődő korabeli tárgyak, jelvények gyűjtése, így gyűjtők részére történő árusítása a bíróság álláspontja szerint nem hordoz az említett ideológiákkal való azonosulást, illetve azok propagálására, széleskörű elfogadtatására és megismertetésére vonatkozó motívumot. Úgy szintén a közelmúlt eseményeinek, tárgyi kultúrájának bemutatására szolgáló modellek, makettek, a történelem eseményeit illusztráló ilyen tárgyak, így az egyenruhás olomkatonák sem.

Az említett tárgyak másik csoportja, a ruhaneműk vonatkozásában a bíróság álláspontja szerint azok részben korabeli ruhák, részben az említett diktatúrák összeomlására, megszűnésére, illetve azok bizonyos, a jelenből visszatekintve értékelhető jelenségeire reflektálnak, az önkényuralmi jelképeket nem önmagukban, hanem eredeti asszociációs körüktől lényegesen eltérő közegben mutatják be. E tárgyak így az önkényuralmi jelképek által felidézett, eredeti érzelmi, gondolati, kapcsolattól eltérő asszociációs körbe tartoznak, önkényuralmi jelképként így nem funkcionálnak. Ugyanez mondható el ezen jelképekkel díszített használati tárgyakról, kulacsokról, órákról, melyeken nem csupán az önkényuralmi jelképek, hanem más, további motívumok is tetten érhetők, s melyekből úgyszintén nem vonható következtetés ezen tárgyak és az önkényuralmi jelképek által felidézett ideológiák terjesztésének, propagálásának lehetőségére.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. r. és a II. r. vádlottak vonatkozásában, bár a kétséget kizáróan önkényuralmi jelképeket is tartalmazó tárgyak közszemlére tétele esetükben tényállásszerűen megvalósult, az említettek szerint ezen cselekménynek nincs társadalomra veszélyessége, az adott konkrét cselekmény elkövetéskor sem volt veszélyes a társadalomra, a közszemlére tétel az említett propaganda jellegű, azonosulással párosuló indítéktól mentesen, kizárólag kereskedelmi, gyűjtők, illetve vásárlók részére való eladását szolgálta. Ezért az elsőfokú bíróság a vádlottakat az ellenük emelt vád alól - utalással a Btk. 10. §-ára és a Be. 6. § (3) bekezdés a./ pontjára -, felmentette.

Az ítélet ellen az ügyész az I. r., a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak bűnösségének megállapításáért és büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést, mert álláspontja szerint a vádlottak cselekményei az elkövetéskor és az elbíráláskor is veszélyesek voltak a társadalomra.

A Pest Megyei Főügyészség Bf.6007/2003/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a III. r. vádlottra visszavonta, így az első fokon jogerőre emelkedett. Indítványozta az I., II. és IV. r. vádlottra az ítélet megváltoztatását, a bűnösség megállapítását és büntetőjogi szankció alkalmazását.

A Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. év március hó 10. napján kelt 3.Bf.48/2007/15. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Az I. r. és a II. r. vádlottak bűnösségét önkényuralmi jelképek használatának vétségében (Btk. 269/B.§ (1) bekezdés a./ pontja) megállapította. A vádlottakat 1-1 évre próbára bocsátotta. A IV. r. vádlottra az ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A bűnjelekkel kapcsolatban az elsőbírói rendelkezést akként változtatta meg, hogy az eljárás során lefoglalt tárgyak elkobzásáról rendelkezett. Ugyancsak elkobozni rendelte a 112. tételszám alatt kezelt 4 darab német ólomkatonát is.

A bűnjeljegyzék 33. tételszáma alatt nyilvántartott 217 darab jelvény tekintetében felhívta az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására.

Egyebekben az I. r. vádlott és a II. r. vádlottakra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rendelkezett továbbá a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A másodfokú bíróság jogi indokolásából az I. és II. r. vádlottat érintően az alábbiak emelendők ki:

Az elsőfokú bíróság az anyagi jogi szabályok téves alkalmazásával mentette fel az I. r. és a II. r. vádlottakat az ellenük emelt vád alól.

Az elkövetési magatartás az árusítással megvalósított terjesztés volt. A vádlottak szándéka nem a tárgyak közszemlére tételére, hanem azok árusítására irányult.

A terjesztés a tilalmazott jelképek mind szélesebb körben történő megismertetésre törekvést szolgálja. Erre a vádlottak kereskedelmi tevékenysége alkalmas volt.

Az önkényuralmi jelképek terjesztése, nemcsak az általuk megjelenített eszmék terjesztésének célzatával valósítható meg.

A bűncselekmény törvényi tényállása ugyanis a tiltott eszmék terjesztésének célzatát nem tartalmazza, ezért a bűncselekmény a Btk. 13. § II. fordulata szerint eshetőlegesen szándékkal is elkövethető. A jogalkotó nem a tiltott eszmék felkeltésének szándékát, hanem azok felkeltésére alkalmasságát kívánta büntetni.

Az Alkotmánybíróság idézett határozatában azt vizsgálta, hogy az önkényuralmi jelképek használatának tilalma, más, ott írt alapjogok sérelmét eredményezte-e.

Ennek során az ideológiákkal való azonosulási és a propagálási szándék célzatára tett megállapításai azonban nincsenek összhangban a Btk. 269/B. §-ában írt törvényi tényállással.

Tévesek az elsőfokú bíróság által, az árusításra kitett tárgyak gyűjtésre való irányultságával kapcsolatban, egyébként helytállóan kifejtettek. A tárgyak a nagyközönség, az idegenforgalom számára nyitva álló helyen, haszonszerzést és nem ismeretterjesztést célzó kihelyezése, tényállásszerű.

Tévesek az önkényuralmi jelképeket ironikusan használó tárgyakkal kapcsolatban kifejtettek. Az ilyen tárgyak az eszmével kapcsolatos érzelmek kiváltására alkalmasak.

Rámutatott a másodfokú bíróság arra is, hogy e tárgyaknál sem a művészeti, hanem a haszonszerzési célú árusítás valósult meg.

Így, a másodfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottak bűnösségét a Btk. 269/B. § (1) bekezdés a./ pontja szerinti terjesztéssel elkövetett önkényuralmi jelképek használatának vétségében megállapította.

A másodfokú ítéletet az ügyész, valamint az I. r., a II. r. vádlottak és a II. r. vádlott védője tudomásul vette, így az ítélet a II. r. vádlottra 2008. év április hó 15. napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú határozat ellen az I. r. vádlott védője felmentésért jelentett be másod fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2008. év június hó 3. napján kelt BF.200/2007/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen mentette fel az I. r. vádlottat az önkényuralmi jelképek használatának vétsége miatt emelt vád alól. A másodfokú bíróság ezt a hibát kiküszöbölte és helytálló indokokkal állapította meg a vádlott bűnösségét e bűncselekményben és a vele szemben alkalmazott próbára bocsátás is törvényes.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésen a Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 3.Bf.48/2007/15. számú ítéletét a Be. 397. §-a alapján hagyja helyben.

A Fővárosi Ítéltábla által megtartott nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője - másodfokú fellebbezésének írásbeli indokolásával egyezően - kifejtette, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt indokok alapján egyetért az elsőfokú bíróság döntésével, indítványozta I. r. vádlott felmentését.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat maradéktalanul fenntartotta és a másodfokú bíróság döntésének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a védői fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le. Az elsőfokú bíróság feltárta a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat, és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállását megalapozottnak ítélte meg.

A harmadfokú bíróság azonban a Be. 388. § (2) bekezdésére tekintettel az elsőfokú ítélet jogi indokolásában rögzített tényeknek a történeti tényállásba történő átemelésével és az iratok alapján annak további kiegészítésével az alábbiak szerint pótolja a tényállás hiányosságát:

Az I. r. és a II. r. vádlott által árusított és lefoglalt tárgyak, ruhaneműk, kereskedelmi tevékenységük részét képezték, az adott önkényuralmi jelképek által megtestesített ideológiával azonosulást, vagy annak propagálását nem jelentették, és arra nem irányultak, kereskedelmi tevékenységüket kizárólag a haszonszerzés motiválta (50. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3-7. oldal).

A tényállás kiegészítését a harmadfokú bíróság részéről az a körülmény indokolta, hogy a vádlottak végig következetesen és azonosan nyilatkoztak, hogy az önkényuralmi jelképeket ábrázoló tárgyakat, ruhaneműket kizárólag azért árusították, hogy ezáltal hasznot érjenek el, ideológiai szempontok nem motiválták őket.

A vádlottak ezen nyilatkozatát támasztja alá az elsőfokú bíróság által is nevesített azon tárgyaknak az árusítása, amelyek az önkényuralmi jelképeket nem önmagukban, hanem eredeti asszociációs körüktől lényegesen eltérő közegben mutatják be. Példa erre a KGB korabeli szolgálati jelvényét, mellső részén, míg korabeli, éberségre felszólító plakát reprodukcióját hátoldalán ábrázoló póló; a Mc Donald's embléma és a Lenin fej „házasítása”; a vöröscsillagban elhelyezett sarlókalapács „party' is over” felirat mellett történő szerepeltetése (elsőfokú ítélet 14. oldal).

Ezen túlmenően utal arra a harmadfokú bíróság, hogy az ügyészség az e körben tett vádlotti vallomásokat megcáfoló körülményekre nem hivatkozott, és a bizonyítás anyagából sem következethető más megállapítás.

Az így kiegészített tényállás, már mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, tehát megalapozott.

Következésképp ez az ítéleti tényállás a Be. 388. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében színvonalasan és igényesen tett eleget indokolási kötelezettségének és a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak felmentésére.

A másodfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az I. és II. r. vádlott magatartása az általuk folytatott kereskedelmi tevékenységre figyelemmel, a közszemlére tétel helyett egységesen a terjesztés, mint elkövetési magatartás fogalmi körébe vonható.

Ellenben téves jogi álláspontra helyezkedett, amikor az I. r. és a II. r. vádlott részéről megvalósított, a haszonszerzés céljából történő árusítást a Btk. 296/B. § (1) bekezdés a./ pontjában meghatározott önkényuralmi jelképek használata vétségének minősítette és a vádlottakkal szemben intézkedést alkalmazott.

A harmadfokú bíróság előjáróban utal a Strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága által a per kontra Magyarország ügyben 2008. év július hó 8. napján kihirdetett 33.629/06. számú ítélet azon megállapításaira, amelyek a jelen ügy elbírálása szempontjából is lényeges tartalommal bírnak:

„... csaknem két évtized telt el Magyarország pluralizmussá történt átalakulása óta, s az ország stabil demokráciának bizonyult... Az Európa Tanács és az Egyezmény értékrendszerében történt teljes mértékű integrálódását követően az ország az Európai Unió tagállamává vált. Nincs arra utaló bizonyíték, hogy jelenleg a kommunista diktatúra valamely politikai mozgalom vagy párt általi visszaállításának valós veszélye fennáll (ítélet 49. pont).

A vöröscsillag tiltása, valamint a vöröscsillag mögött meghúzódó támadó jellegű, önkényuralmi ideológia közötti kapcsolatot illetően a Bíróság hangsúlyozza, hogy ezen ideológia potenciális propagálása, bármilyen visszataszító is, **önmagában nem indokolhatja büntetőjogi szankcióval való korlátozását**. Egy olyan jelkép, amelynek... többféle jelentése is lehet, nem azonosítható veszélyes propagandával. A magyar Büntető Törvénykönyv 269/B. §-a azonban nem kívánja meg annak bizonyítását, hogy a tényleges használat önkényuralmi propagandának minősül. Ehelyett a pusztá használatot is cáfolhatatlanul önkényuralmi propagandának tekinti, kivéve, ha a használatra tudományos, művészeti, tájékoztatási vagy oktatási célból kerül sor. A Bíróság számára a tiltás ezen különbségtételt nem ismerő vonása megerősíti azt a megállapítást, hogy **elfogadhatatlanul széles körű** (ítélet 56. pont).

...bármilyen korlátozás alkalmazásakor a legnagyobb fokú gondosságot kell tanúsítani, különösen olyan esetekben, amikor több értelmű szimbólumokról van szó (ítélet 51. pont).

A Bíróság tudatában van annak a ténynek, hogy a kommunizmus alatt az emberi jogok jól ismert, tömeges megsértése aláásta a vöröscsillag szimbolikus értékét. A Bíróság szerint azonban a vöröscsillag nem tekinthető kizárólag a kommunizmust reprezentáló jelképnek... Egyértelmű, hogy ez a csillag továbbra is a tisztességesebb társadalomért küzdő nemzetközi munkásmozgalom, valamint egyes - több tagállamban aktívan működő - törvényes politikai pártok szimbóluma is (ítélet 52. oldal).

... A vöröscsillag többértelműségére figyelemmel **a szóban forgó tiltás túlságosan széleskörű**.

... Az inkriminált szimbólum különböző jelentéseinek a szétválasztására nincs kiegészítő mód. **Valójában a releváns magyar jog kísérletet sem tesz a különbségtételre** (ítélet 54. pontja)."

A Strasbourgi ítéletben kifejtettek alapján így, a nemzeti jogot alkalmazandó bíróság kötelezettsége és felelőssége is egyben, hogy a Btk. 269/B. §-ban foglalt törvényi tényállás részletes elemzésével, összevetve a konkrét ügyben megállapítható tényállással, és vádlotti szándékkal, vonjon le következtetést a vádlott(ak) büntetőjogi felelősségére, illetve húzza meg azt a határt, amely a vádlottak cselekményének büntetőjogi szankcionálását szükségessé és arányossá teszi.

A jogalkalmazó fokozott felelősségét és elemező értékelését az a további körülmény is indokolja, hogy a Btk. 269/B. §-ában foglalt tényállás hatályba lépésére több, mint 15 évvel ezelőtt 1993. év május hó 21. napján (1993. évi XLV. törvény 1. §-ával) került sor és mint ahogy azt a Strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága is kifejti ítéletében Magyarország azóta stabil demokráciának bizonyult, valamint a Btk. 269/B. §-a a tiltást túlságosan széleskörűen határozza meg.

A Btk. 269/B. §-t a törvényhozó a köznyugalom elleni bűncselekmények körében szabályozza.

A köznyugalom elleni bűncselekmények körébe azok a bűncselekmények kerültek kodifikálásra, amelyek alapvetően a köznyugalom ellen intéznek közvetlen vagy közvetett támadást, amely által megbontják a társadalmi légkör nyugalalmát, nyugtalanságot, zavart okoznak a törvényes rend iránt tiszteletet tanúsító állampolgárok körében.

A Btk. 269/B. §-ában foglalt bűncselekmény jogi tárgya a demokratikus, fenyegetéstől és diktatórikus megnyilvánulásoktól mentes politikai közélet.

A jelkép valamilyen eszmének, személynek vagy eseménynek, jelvénnnyel vagy képpel való megjelölése, melynek az a rendeltetése, hogy a jel és a megjelölt eszmék, személyek vagy események közös vonásaik révén egymással kapcsolatba hozhatók legyenek. A jelkép megjelenítéséhez, észleléséhez éppen ezért mindig valamilyen tudati, érzelmi kapcsolat fűződik.

Az Alkotmánybíróság a 14/2000. (V.12.) számú határozatában rögzíti, hogy a Btk. 269/B. §-ában kiemelt három elkövetési magatartás, aktív cselekvőséget fogalmaz meg és ezen cselekvőségek a demokratikus normák iránti elkötelezett személyek által **megvetett ideológiákkal való azonosulást, az eszmék nyilvános terjesztésének szándékát tartalmazzák. E szándék és ezek alapján végzett cselekvőség** pedig alkalmas arra, hogy a demokratikus társadalom egészét azok jelentős csoportjait, közösségeinek emberi méltóságát sértsék.

A terjesztésnek, mint az adott ügyben szóba jöhető elkövetési magatartásnak tehát az Alkotmánybíróság iránymutatása szerint is az **árusításon túlmenően** az elkövetők részéről a megvetett ideológiákkal való azonosulást **az eszmék nyilvános terjesztésének szándékát** is magába kell foglalnia. Az ilyen tartalmú érzelmi viszonyulás nélkül az **árusítás, mint a terjesztésnél szűkebb fogalom**, terjesztői elkövetési magatartást nem valósíthat meg.

A jogtárgysértés csak akkor következik be, illetve a terjesztés, mint elkövetési magatartás csak akkor valósul meg, ha az árusításhoz tudati, érzelmi motívum is kapcsolódik, az önkényuralmi jelképek által megtestesített negatív ideológiák, eszmék az árusítással kapcsolatba hozhatók, akár az árusítók, akár a célzott vásárlási kör viszonylatában.

Az irányadó tényállás szerint az I. r. és a II. r. vádlottak szándéka az önkényuralmi jelképeket hordozó tárgyak, ruhaneműk árusításával kizárólag haszonszerzésre irányult. Önmagában pedig az önkényuralmi jelképek kifejezetten kereskedelmi célzatú, üzleti haszonszerzés motiválta árusítása a megvetett ideológia nyilvános terjesztésének - akár eshetőleges - szándéka nélkül nem tekinthető olyan, a köznyugalmat zavaró jogtárgysértésnek, amely szükségessé és arányossá tenné a büntetőjogi eszközök igénybevételét. Az árusítás helyszíne, körülményei a vásárlók számára is egyértelműen tükrözték, hogy a törvényi tényállásban nem szereplő „árusítás” és nem „terjesztés”, vagy „közzsemlére tétel” történik. Ekként nem osztotta a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy az árusítás egyben terjesztést is jelent, függetlenül az ideológiai motívumtól, de azt az elsőbírői álláspontot sem, amely ideológiai, érzelmi indíttatás nélkül az áruk terjesztésével, illetve közzsemlére tételével elkövetett bűncselekményt, társadalomra veszélyességének hiányában nem látta megállapíthatónak, de egyébként tényállásszerűnek tartotta.

Egyebekben a harmadfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság igényesen levezetett jogi okfejtésével, kizárólag a büntetőjogi felelősség alóli felmentés indokát illetően volt más jogi állásponton.

Az I. r. és a II. r. vádlottak a megvetett ideológiák nyilvános terjesztésének szándéka nélkül, kizárólag haszonszerzés motiválta árusítással, a terjesztés, mint tényállási elem hiányában nem valósították meg a Btk. 269/B. § (1) bekezdés a./ pontjában meghatározott terjesztéssel elkövetett önkényuralmi jelképek használata vétségét.

A harmadfokú bíróság ezért a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 396. § (2) bekezdés és 398. §-a alapján megváltoztatta és az I. r., valamint a II. r. vádlottakat a Be. 6. § (3) bekezdése, 331. § (1) bekezdése, 375. § (1) bekezdése és 385. §-a alapján a Btk. 269/B. § (1) bekezdés a./ pontjában meghatározott önkényuralmi jelvények használata vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

A másodfokú bíróság az eljárás során lefoglalt és az elsőfokú bíróság által kiadni rendelt bűnjeleket a Btk. 77. § (1) bekezdés d./ pontja értelmében elkobozni rendelte a bűnjeljegyzék 112. tétel száma alatt kezelt 4 darab ólomkatonával együtt.

A harmadfokú bíróság a lefoglalással érintett tárgyak elkobzását mellőzte és a Be. 398. § (3) bekezdése és 155. § (1) és (2) bekezdése alapján a lefoglalás megszüntetése mellett a 112. tétel szám alatti tárgyakkal együtt az I. r. és a II. r. vádlottaknak kiadni rendelte.

Felhívja azonban a bíróság a vádlottak figyelmét a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény 4. § c./ pontjára, amelynek értelmében tilos közzé tenni olyan reklámot, amely félelemérzetet kelt. E rendelkezés megsértése a törvény 15. §-ában szabályozott reklámfelügyeleti eljárást vonhat maga után, ha az árusított tárgyak között olyan is található, amely az előbbi érzület kiváltására alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta.

Budapest, 2008. év november hó 19. napján

. Nehrer Péter s.k.	Máziné Dr. Szepesi Erzsébet s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Pest Megyei Bíróság 3.Bf.48/2007/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.159/2008/7. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Budapest, 2008. év november hó 19. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő